

نقش گروه ویژه اقدام مالم در سیستم‌های مالم کشورها: موفقیت‌ها و چالش‌ها

نویسنده: نانکیان موسی نانیون، علیرضا نصیری
مترجم: مرضیه ارشادی

تأسیس گروه ویژه اقدام مالی در سال ۱۹۸۹، آن را ملزم کرد که اقدامات متفاوتی برای مبارزه با تجارت مواد مخدر و استفاده از سیستم بانکداری برای پولشویی در سراسر جهان خارج از مرزها ایجاد کند. (گروه ویژه اقدام مالی، ۲۰۱۹). یک سال پس از آغاز، گروه ویژه اقدام مالی ۴۰ توصیه‌ی خود را برای به‌کارگیری توسط کشورهای که سعی در ایجاد یک سازمان دقیق بین‌المللی مبارزه با پولشویی داشتند، شروع کرد (نانس، ۲۰۱۸). سال‌ها بعد، تأمین مالی تروریسم و پیچیدگی فناوری به‌عنوان تهدیدی برای یکپارچگی سیستم‌های بانکی جهانی، به شدت افزایش یافت. آنها مورد توجه جامعه بین‌المللی قرار گرفتند؛ در نتیجه، گروه ویژه اقدام مالی با افزودن مقابله با تأمین مالی تروریسم به نقش‌های خود، وظیفه‌ی اصلی خود را گسترش داد (گاترمن و روبرژ، ۲۰۱۹؛ اکویمه و باقری، ۲۰۲۰). در آغاز قرن ۲۱م شاهد پیشرفت‌های سریع در فناوری و ظهور نرم‌افزار و سیستم‌های رایانه‌ای بسیار پیچیده‌ای هستیم که خسارت قابل توجهی در تجارت بانکی و سایر معاملات مالی بین‌المللی دارند. به نظر می‌رسد این انقلاب سریع در سیستم بانکی با تسهیل فعالیت‌های پولشویی و سرمایه‌گذاران تروریستی، خطرات پیچیده‌تری را در سیستم بانک جهانی ایجاد می‌کند (آتلی، ۲۰۱۷؛ دیون-شوارتز و همکاران، ۲۰۱۹). پیچیدگی و توانایی فناوری پولشویی و گروه‌های تروریستی از طریق استفاده از ارزهای رمزنگاری شده و بازاربازی شبکه‌ای آنلاین به‌سرعت رشد کرده است و به همین دلیل در آینده نزدیک به‌علت پیشرفت سریع

فناوری، رشد چشمگیری خواهد داشت. پولشویی‌ها بدون شک تهدیدی برای یکپارچگی سیستم‌های بانکی کشورها در سطح جهانی هستند. بنابراین، نیاز فوری به درک کامل توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی که در ۳۰ سال گذشته بوده است، وجود دارد. توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی به‌عنوان استانداردهای بین‌المللی در مبارزه با پولشویی و فعالیت‌های تأمین مالی تروریسم در سیستم‌های بانکی و سایر سیستم‌های مالی بین‌المللی در سراسر جهان به‌طور گسترده‌ای پذیرفته شده است.

این مطالعه به دنبال دستیابی به اهداف زیر است:

- برای بررسی میزان موفقیت‌ها و چالش‌ها در به‌کارگیری و اجرای دستورالعمل‌های گروه ویژه اقدام مالی در کشورهای عضو
- برای مشخص کردن تأثیر چارچوب سیاست پولشویی گروه ویژه اقدام مالی در پولشویی میان کشورهای عضو
- برای ترسیم راه پیشرفت در افزایش مبارزه با ماهیت پولشویی و فعالیت‌های تأمین مالی تروریسم در حال تحوّل سریع، در قبال قوانین داخلی کشورها که اجرای توصیه‌های آن را پیچیده تر می‌کند.

بررسی ادبیات

گروه ویژه اقدام مالی و اقدامات بین‌المللی

گروه ویژه اقدام مالی (۲۰۱۲) اظهار داشت که در پولشویی و تأمین مالی تروریسم، خطرات تمام سیستم‌های بانکی و سایر مؤسسات مالی در سطح جهان مشترک است. این خطرات از منابع مختلف از جمله موقعیت‌های جغرافیایی، انواع مشتری، خدمات مالی، محصولات و کانال‌های معاملات به‌کار گرفته شده ناشی می‌شود.

مسکیناندارو (۲۰۱۷) اظهار داشت که سوءاستفاده مالی گسترده توسط پولشویی‌ها و سرمایه‌گذاران تروریستی، یکپارچگی سیستم‌های مالی بین‌المللی را تضعیف می‌کند و چالش‌های مختلفی را برای سیاست‌گذاران، ناظران مالی و نماینده‌های اجرای قانون ایجاد می‌کند. دور چهارم گزارش ارزیابی متقابل گروه ویژه اقدام مالی نشان داد که هیچ کشوری تاکنون به سطح بالایی از اثربخشی برای نظارت بر مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم نرسیده است. جانستون و کرینگتون (۲۰۰۶) دریافتند که بانک‌ها با افزایش فشار از چندین منبع برای بهبود سازگاریشان با مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم و استانداردهای یکپارچه مرتبط مواجه هستند. بسیاری از مؤسسات به چالش ایجاد سازمان‌های قوی مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم به‌طور مثبت پاسخ می‌دهند. برای کاهش پولشویی و ریسک‌های تأمین مالی تروریسم و حفاظت از یکپارچگی سیستم‌های مالی بین‌المللی، لازم است سیستم‌های بانکی به توسعه و پیاده‌سازی سیستم‌های مناسب و کنترل‌های شدید در عملیات خود بپردازند (جانستون و کرینگتون، ۲۰۰۶).

تا قبل از ۱۱ سپتامبر، فقط چند کشور، کنوانسیون بین‌المللی مقابله با تأمین مالی تروریسم را که توسط سازمان ملل متحد آغاز شده بود، پذیرفتند (مکپور، ۲۰۱۹). ابهام، اختلاف هزینه-منفعت و تحمیل خواسته‌های زیاد به بخش مالی، آن را با چالش‌های کشورهای سازگاریشان روبرو کرده است. نگرانی‌ها در مورد اینکه آیا ابتکارات بیش از حد جاه‌طلبانه که به‌عنوان یک ابزار سیاسی استفاده

دFTER مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد افشا کرد که پولشویی و تأمین مالی تروریسم، بنیادهای جامعه را تهدید کرده‌اند. بنابراین، برای صلح و آرامش جامعه، باید در همهٔ جبهه‌ها با این جرم مبارزه شود (دفتر مبارزه با جرایم و مواد مخدر سازمان ملل، ۲۰۰۹). متأسفانه، استانداردهای مبارزه با پولشویی/مبارزه با تأمین مالی تروریسم گروه ویژه اقدام مالی در بسیاری از کشورها به عنوان اولویت اصلی به کار گرفته نشده است. از این رو، آنها از حمایت مورد نیاز بخش‌های دولتی و خصوصی بسیاری از کشورها برخوردار نبودند.

مبارزه با پولشویی بین‌المللی/مقابله با تأمین مالی تروریسم و سیستم‌های مالی پس از به‌کارگیری قطعنامه ۱۳۷۳ توسط شورای امنیت سازمان ملل متحد همراه با کارهای گروه واحدهای هوشمند مالی اگمونت (هاروی، ۲۰۱۹)، یک شبکه استثنایی و کارآمد برای کسب اطلاعات درمورد مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم در سال ۲۰۰۱، مبارزه را تشدید کرد. آنها یک اتحادیه صنفی هوشمند تشکیل دادند که به اشتراک اطلاعات و ایجاد ظرفیت اعضا برای

شناسایی و ردیابی فعالیت‌های پولشویی/ تأمین مالی تروریسم فراهم کند. چهار مفهوم کلیدی مانند روش، تکنیک، سازوکار و ابزارها، توسط کنوانسیون مسکو برای اجرا به کار گرفته شد (کورماک، ۲۰۱۳).

گروه ویژه اقدام مالی با ایجاد آگاهی بین‌المللی، هماهنگی مقررات و تحریم‌ها در سیستم مالی جهانی در سال ۲۰۰۱ به جایگاه خود دست یافت. متأسفانه، پولشویی‌ها از ضعف‌های آن به دلیل پیچیدگی و کنترل‌های قضایی متناقض استفاده کرده است و با انتقال پول از طریق چندین کانال با استفاده از فناوری پیشرفته و اینترنت، به سیستم‌های مالی بین‌المللی، آسیب بیشتری وارد کردند (مینازوا و گامیدوف، ۲۰۱۵؛ رامالو، ۲۰۰۶).

گروه ویژه اقدام مالی با تجزیه و تحلیل عوامل تعیین‌کنندهٔ فعالیت‌های مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم اقدام به ارزیابی سیاست‌های خطرآفرین خود نمود (دسای، ۲۰۱۲). برای جلوگیری از عدم موفقیت دولت‌ها در کشورهای در حال توسعه برای بهبود ثبات اقتصادی جهانی و کاهش فقر، سازمان مالی بین‌المللی مانند بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول به جنگ علیه جنایات مالی بین‌المللی پیوستند.

می‌شود وجود دارد یا خیر به سرعت افزایش یافت که در نهایت موجب خنثی شدن مزایا شد.

علاوه بر این، انتقال بیشتر کارهای گروه ویژه اقدام مالی به بخش خصوصی و بدون رعایت موارد ضروری، اساس تلاش فراملی آن را سست کرد. بنابراین، کشورها سیستم‌های کنترل مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم داخلی خود را با کمبودهای شدیدی در قوانین محلی‌شان به کار گرفتند. علی‌رغم این موارد، نمی‌توان بیش از حد بر همکاری بین‌المللی تأکید کرد و همچنان در اجرای متمر ثمر استراتژی‌های مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم گروه ویژه اقدام مالی مهم باقی ماند (بورلینی و مونتانارو، ۲۰۱۶).

استاندارد بین‌المللی برای چارچوب نظارتی، از طریق لازم‌الاجرا شدن نه توصیه ویژهٔ گروه ویژه اقدام مالی تنظیم شد که به حوزه‌های قضایی فردی اجازه می‌داد آنها را در چارچوب قوانین کشور مربوطه خود اجرا کنند. به دنبال پذیرش نه توصیه ویژه توسط جامعه بین‌الملل، کنوانسیون مسکو ایجاد شد تا جهت آن را برای

افزایش مبارزه با تأمین مالی تروریسم می‌پردازد. وقتی مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم به رویکردهای نظارتی فشرده-تری متوسل می‌شد، تأثیر گسترده‌ای روی مؤسسات مالی رخ می‌داد؛ متأسفانه عملکرد ضعیفی داشت. علی‌رغم جشن گسترده موفقیت‌های ابتکارات بین‌المللی مبارزه با پولشویی در بین سازمان‌های دولتی، آنها تأثیرات مثبت کافی بر سیستم‌های مالی اعلام شده نداشتند. به‌عنوان مثال، در سال ۲۰۰۵، تیم نظارت بر سازمان ملل متحد فاش کرد که تحریم‌های سازمان ملل علیه طالبان و القاعده نتوانسته است جلوی گسترش فعالیت‌های تروریستی را بگیرد و نه توصیه ویژه را در این روند، کم اثر می‌کند. علی‌رغم افزایش تلاش‌های ارائه شده توسط جوامع بین‌المللی و توافق‌نامه‌های دو جانبه برای تقویت مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم و بازگرداندن یکپارچگی در سیستم‌های مالی بین‌المللی، کمبودها و محدودیت‌های بسیار زیاد، اثر مقررات مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم را محدود کرد (دزمبو، ۲۰۱۸). این محدودیت‌ها شامل مقررات ملی حریم خصوصی و مسائل امنیتی است که به‌گونه‌ای محافظتی برای افراد بی‌عیب و نقص فراهم شده است و از محرومیت مالی جلوگیری می‌کند. آشکار شد که یکپارچگی و ثبات سیستم بین‌المللی تنها با اتخاذ سیاست‌ها و اقدامات قوی و کارآمد مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم می‌تواند به حالت عادی برگردد. به دلیل گسترش و پیچیدگی جرایم پیش‌بینی شده در سیستم مالی بین‌المللی، نیازی به استراتژی‌های انطباق مؤثرتر قابل تأکید نیست. این موضوع با افزایش برخی ارزیابی‌های نامطلوب و شاخص‌های متغیر در حوزه‌های قضایی بدتر شد. برای

اطمینان از سازگاری بین‌المللی، لازم است ابزار مبارزه با پولشویی مطابق با اهداف کلی آن مورد ارزیابی و بازنگری قرار گیرد. این می‌تواند آن را به سمت دستیابی به هدف اصلی خود یعنی شناسایی، ردیابی، تخفیف معاملات مشکوک در سیستم‌های مالی جهانی و بازگرداندن سلامت عقل و یکپارچگی موردنیاز سوق دهد (اسکو-زیبل و آرتر، ۲۰۱۰).

این فراخوان هماهنگی شدیدتری را بین دفاتر اطلاعاتی بین‌المللی مختلف و سایر نهادهای اجرای قانون علیه جرایم مالی در سیستم مالی بین‌المللی بیدار کرده است. این مرحله منجر به افزایش اشتراک اطلاعات مرزی و انتشار منظم اطلاعات به سازمان‌های اجرای قانون در سیستم مالی شد.

از طریق فرآیند به اشتراک‌گذاری اطلاعات جهانی و انطباق با مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم، سیستم مالی بین‌المللی از آن زمان شاهد موفقیت‌های بسیاری در کشورهای شرکت کننده بوده است، زیرا قانون مبارزه با پولشویی به ابزار عملی در مبارزه با جرایم مالی تبدیل شده است. در نتیجه بهبود اثربخشی مقررات مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم از طریق به اشتراک‌گذاری و انطباق کارآمد اطلاعات، کشورهای عضو غیرگروه ویژه اقدام مالی نیز سازمان‌های مبارزه با پولشویی را برای سالم‌سازی سیستم‌های مالی خود اتخاذ کرده اند (ورباخ، ۲۰۱۸).

نقش توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی

تأسیس گروه ویژه اقدام مالی به‌عنوان یک سازمان بین دولتی با چنین وظیفه عظیم و مسئولیت دله‌ره‌آور از نظر قانونی

در «حقوق نرم» به‌عنوان یک نهاد با نیروی اجباری کم، استوار است. ولن و بورکارت (۱۹۸۹) حقوق نرم را چنین تعریف می‌کنند: «قوانینی که هنجارهای حقوقی، اصول، کدهای رفتاری و قوانین معاملات عملی دولت هستند که در توافق‌نامه‌های چندجانبه رسمی یا غیررسمی به رسمیت شناخته می‌شوند.» گروه ویژه اقدام مالی فاقد نیروی اجباری لازم برای اجرای مأموریت خود است، زیرا فاقد نظر موردنیاز حقوقدانان است که برای تشکیل تعهدات الزام‌آور طبق قوانین بین‌المللی عرفی لازم دارند. این سازمان، قدرت خود را از حمایت صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی گرفته است. صندوق بین‌المللی پول مجاز به نظارت بر عملیات کارآمد سیستم پولی بین‌المللی است (ماده چهارم صندوق بین‌المللی پول). علاوه بر این، بانک جهانی برای ارتقای توسعه اقتصادی در میان کشورهای عضو، برای تقویت موارد دیگر، حاکمیت قانون، حکمرانی محتاطانه، برنامه‌های تعدیل اقتصادی و بهبود مسئولیت‌پذیری بخش دولتی و خصوصی (موگاورا، ۲۰۱۳؛ بورلینی و مونانارو، ۲۰۱۶)، وام‌هایی را نیز در چارچوب مواد توافق‌نامه در اختیار آنها قرار می‌دهد. دستیابی به تسهیلات وام نیاز به یک شرط مبنای مقایسه دارد که پایبندی کشورهای متقاضی به توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی بسیار حیاتی است و به‌عنوان پادزهر پاکسازی پول و در نتیجه پیشگیری از فساد تلقی می‌شود. توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی به‌عنوان توصیه‌های حقوق نرم در نظر گرفته می‌شود، سپس ناگهان به حقوق سخت برای انطباق اجباری کشورهای که به دنبال وام از صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی هستند، تبدیل می‌شود. این منبع اصلی، قدرت اجباری گروه ویژه اقدام

مالی است (داستوف و همکاران، ۲۰۱۹؛ دی ویدو، ۲۰۱۸).

یکی دیگر از تاکتیک‌های اجباری از زمان شکل‌گیری گروه ویژه اقدام مالی، طبقه‌بندی برخی از کشورها به عنوان کشورها و حوزه‌های غیر تعاونی است. به محض تعیین کشوری به عنوان کشورها و حوزه‌های غیر تعاونی، در لیست سیاه قرار می‌گیرد. سپس انجام معاملات مالی با هر یک از بیش از ۱۳۰ کشور عضو گروه ویژه اقدام مالی و سازمان همکاری اقتصادی و توسعه بسیار چالش برانگیز است. بنابراین بیشتر کشورها سعی می‌کنند از قرار گرفتن نامشان در لیست سیاه جلوگیری کنند. این بدان دلیل است که همه اعضای سازمان همکاری اقتصادی و توسعه، اعضای ثابت گروه ویژه اقدام مالی هستند. بنابراین، با وجود اینکه یک سازمان حقوق نرم است، این تأثیر عظیم، کشورهای دیگر را وادار می‌کند مطابق با توصیه‌های ماده ۴۰ گروه ویژه اقدام مالی علیه پولشویی/تأمین مالی تروریسم بوده و به آنها پایبند باشند (گلدبارشت، ۲۰۲۰).

گروه ویژه اقدام مالی بعدتر عملکردهای کشورها و حوزه‌های غیرهمکار را به گروه کاری، معروف به گروه بین‌المللی بررسی همکاری مجدداً طبقه‌بندی کرد؛ زیرا عملکردهای کشورها و حوزه‌های غیرهمکار به صورت صریح، خشن و غیر دیپلماتیک مشاهده شد. سپس گروه بین‌المللی، بررسی همکاری رویکرد دیپلماتیک و دوستانه تری را برای مطابقت با کشورها در پیش گرفت (پاکمن، ۲۰۱۵؛ اولانو، ۲۰۲۰).

تهدید به اخراج عضویت، یکی دیگر از روش‌های گروه ویژه اقدام مالی برای

اجرای انطباق است. کشورها تلاش زیادی کرده‌اند تا از گرفتار شدن در این دام جلوگیری کنند و بنابراین مجبور به موافقت و تبعیت هستند (گروه ویژه اقدام مالی، ۱۹۹۶a). اعضای خطاکار، تحت بررسی دقیق با اعلان به سایر اعضا برای نظارت دقیق یک معامله مالی غیرقانونی مشکوک قرار می‌گیرند. پس از آنکه مدارک کافی برای اقدام آماده باشد، تحریم‌ها اعمال می‌شود. هنگامی که ترکیه در تصویب قانون پاکسازی پول در سال ۱۹۹۶ موفق نشد، گروه ویژه اقدام مالی/سازمان همکاری اقتصادی و توسعه با انتشار بیانیه مطبوعاتی، ترکیه را محکوم کرد و بر سایر اعضا غالب شد تا از هر نوع معامله مالی با آن کشور جلوگیری کنند. اعضا قرار بود معاملات مالی با تجارت‌ها و افراد مستقر در ترکیه را به طور قانونی بررسی کنند (گروه ویژه اقدام مالی، ۱۹۹۶b). پیامدهای نامطلوب، ترکیه را وادار کرد تا نه تنها قانون جدید ضد پاکسازی پول تصویب کند بلکه با توصیه‌های لازم گروه ویژه اقدام مالی نیز مطابقت داشته باشد (گروه ویژه اقدام مالی، ۱۹۹۹c).

باز هم در سال ۲۰۰۰، اتریش استفاده از حساب‌های بانکی ناشناس را به دلیل اثر اجباری گروه ویژه اقدام مالی ممنوع کرد. این کشور سرانجام قانونی وضع کرد که استفاده از آن را ممنوع می‌کند. این تهدید گروه ویژه اقدام مالی برای تعلیق کشور از عضویت آن بود، که بطور گسترده به معنای اخراج خودکار از عضویت سازمان همکاری اقتصادی و توسعه است که باعث مطابقت آن شد.

بعلاوه، اعضای غیرگروه ویژه اقدام مالی نیز تحت تأثیر توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی مجبور به رعایت استانداردهای خود هستند. این اقدام با هشدار اعضایشان

برای جلوگیری از حوزه قضایی درگیر، شعله‌ور می‌شود. به عنوان مثال سیشل قانونی را به نام قانون توسعه اقتصادی در فوریه ۱۹۹۵ تصویب کرد. طبق این قانون، هرکسی که مایل به سرمایه‌گذاری ۱۰ میلیون دلار یا بیشتر در آن کشور باشد از تعقیب کیفری نسبت به برنامه‌های سرمایه‌گذاری مصوب، سلب مصونیت می‌شود. دارایی این افراد همچنین تحت حمایت قانونی از طرح‌های تملک اجباری دولت محافظت می‌شود. به دلیل اجبار گروه ویژه اقدام مالی، دولت سیشل فوراً این قانون را مطابق با توصیه گروه ویژه اقدام مالی لغو کرد.

مفهوم ارزیابی متقابل دوره‌ای که توسط گروه ویژه اقدام مالی مورد استفاده قرار گرفت، اقدامی منسجم و اجباری برای کنترل کشورها در زمینه پاکسازی پول است (سانسونتی، ۲۰۰۰). این مفهوم به قوی‌ترین ابزار گروه ویژه اقدام مالی تبدیل شد، زیرا با اطمینان از انطباق با توصیه، کشورهای عضو که مستقل هستند، اجرای موفقیت آمیزی را شاهد بوده است.

انگلستان قرار است در سال ۲۰۲۱ یک بررسی انطباق فنی و در سال ۲۰۲۳ یک بررسی اثربخشی داشته باشد. کشورها همانطور که توسط توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی نشان داده شده است، در هنگام ارزیابی‌های متقابل، کمبودهای یکدیگر را شناسایی و اصلاح می‌کنند. به عنوان مثال، گروه ویژه اقدام مالی در ژانویه ۲۰۱۹ اعلام کرد که تونس سعی کرده است کمبودهای ذکر شده در بازدید ۲۰۱۶ خود را بهبود بخشد و زمان لازم را برای توصیه‌های ۶، ۸، ۲۶ و ۳۴ از سازگاری جزئی به بیشتر ارتقا دهد. گروه ویژه اقدام مالی رتبه‌بندی توصیه ۱۸ را از سازگاری بیشتر به جزئی تقلیل می‌دهد. تونس تا نوامبر

جهانی در مورد پولشویی و مصادره برای دستیابی به آن، بسیار بلند پروازانه به نظر می‌رسد، زیرا تصویب آن احتمالاً با مشکلات و تأخیرهای قابل توجهی روبرو خواهد شد، همانطور که معمولاً در مورد اسناد بین‌المللی موجود وجود دارد." وی اظهار داشت که به نظر می‌رسد رویکرد حقوق نرم گروه ویژه اقدام مالی شانس بیشتری برای موفقیت دارد، برای حمایت از این ادعا، گروه ویژه اقدام مالی از حمایت گسترده دو موسسه مالی بین‌المللی با نفوذ مانند صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی برخوردار است. این موفقیت بالقوه،

مالی همسو شود. به همین ترتیب، آلمان، زیمبابوه و کره جنوبی نیز در همان زمان برای اصلاح قوانین نظارتی خود مطابق با استانداردهای بین‌المللی گروه ویژه اقدام مالی در تلاش برای تقویت و حفاظت از سیستم‌های مالی خود، گام‌هایی برداشتند. در گستره دیگری، هند به جای ممنوعیت قبلی، معاملات ارزهای رمزنگاری شده را بر اساس دستورالعمل‌های گروه ویژه اقدام مالی تنظیم کرد (وایت و همکاران، ۲۰۲۰).

این اقدامات و بسیاری اقدامات دیگر توسط کشورها انجام شد تا مطابق با دستورالعمل‌های گروه ویژه اقدام مالی در داخل و خارج از سیستم‌های بانکی سنتی باشد؛ نشانه‌های روشنی از تأثیرگذاری توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی بر محیط نظارتی سیستم‌های مالی بین‌المللی در سطح جهانی است. اکنون هر کشوری در تمام جنبه‌های محیط نظارتی سیستم‌های مالی خود به سختی کار می‌کند تا در لیست سیاه گروه ویژه اقدام مالی قرار نگیرد. این فشار برای در حرکت ماندن باعث تقویت سیستم‌های مالی در کشورها می‌شود و بنابراین، سیستم مالی بین‌المللی در حال بدست آوردن زمینه است (اگنبرگر، ۲۰۱۸؛ فروردا و همکاران، ۲۰۱۹).

به دلیل گسترش و پیچیدگی اخیر فعالیت‌های پولشویی، بسیاری از افراد تعجب می‌کنند که آیا روبه حقوق نرم گروه ویژه اقدام مالی آنقدر تأثیرگذار است که بتواند از سیستم مالی در سراسر جهان محافظت کند یا به کنوانسیون جهانی دیگری برای آغاز جنگ فکر می‌کند (تفنگساز، ۲۰۱۸). پولی‌دیس (۲۰۱۲) اظهار داشت: "ایجاد کنوانسیون

۲۰۱۹ در این مورد در "پیگیری پیشرفته" باقی ماند.

به نظر می‌رسد ابزار حقوق بین‌الملل و حقوق نرم در مورد جرایم مالی مبارزه با پولشویی، فساد و جرایم سازمان یافته فراملی به طور قابل توجهی همپوشانی دارند (پولیدیس، ۲۰۱۲). محصول چندین طرح منجر به عدم استاندارد سازی شده است؛ در نتیجه اجرا، انطباق و پیروی آنها را به چالش می‌کشد. این ابتکارات شامل کنوانسیون ۱۹۸۸ سازمان ملل علیه قاچاق غیرقانونی مواد مخدر و مواد روان گردان، کنوانسیون ۲۰۰۰ سازمان ملل علیه جرایم سازمان یافته فراملی، کنوانسیون ۲۰۰۳ سازمان ملل علیه فساد، کنوانسیون‌های منطقه‌ای مانند کنوانسیون‌های شماره ۱۴۱ و شماره ۱۹۸ شورای اروپا و پنج دستورالعمل اتحادیه اروپا برای مبارزه با پولشویی می‌شود. هر ابتکار محصول فرآیند طولانی مذاکره و سازش و بخشی از تکامل قانونی منعکس کننده حرکت سیاسی آن زمان است. بنابراین عدم استاندارد سازی تا حدی اجتناب‌ناپذیر است.

تأثیرات توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی

رهنمودهای گروه ویژه اقدام مالی طی سالیان در بسیاری از حوزه‌های قضایی بر مقامات نظارتی بین‌المللی تأثیر متفاوتی گذاشته است. در سالهای اخیر، تأثیر توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی شاهد گسترش چشمگیری در مقررات بیت کوین و مقررات ارزهای رمزنگاری شده در بسیاری از کشورها بوده است (بار-هیم و همکاران، ۲۰۱۹). به عنوان مثال، تعدیل کننده خدمات مالی فرانسه مقررات بیت کوین خود را اصلاح کرد تا در اوایل سال ۲۰۲۰ با استانداردهای گروه ویژه اقدام

آن را در بازگرداندن یکپارچگی در سیستم مالی بین‌المللی تأیید می‌کند. انطباق با توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی برای کشورهایی که به دنبال حمایت مالی از صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی هستند به یک نیاز اساسی تبدیل شده است. بنابراین، رهنمودهای گروه ویژه اقدام مالی بر سیستم‌های مالی در کشورهای جهان تأثیر گذاشته و شکل می‌دهند. اینها همراه با این واقعیت که گروه ویژه اقدام مالی اکنون به محبوبیت رسیده است و به دلیل شرکت در چندین اجلاس بین‌المللی مانند جی ۷/ جی ۲۰، نهادهای سازمان ملل و نهادهای منطقه‌ای به سبک گروه ویژه اقدام مالی در بین نهادهای حاکمیت جهانی مشهورتر شده است (گروه ویژه اقدام مالی، ۲۰۱۹) رتبه‌بندی ارزیابی تلفیقی ۲۰۱۹ گروه ویژه اقدام مالی نشان داد که در سطح جهانی،

سطح مطابقت با استانداردهای گروه ویژه اقدام مالی به طور چشمگیری بهبود یافته و تأثیر استانداردها بر سیستم‌های مالی افزایش یافته است (گروه ویژه اقدام مالی، ۲۰۱۹). بنابراین، نمی‌توان رویکرد حقوق نرم گروه ویژه اقدام مالی را در مقایسه با تعهدات سختگیرانه حقوق بین‌الملل به عنوان یک نقطه ضعف دانست؛ زیرا توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی از نظر تأثیر جهانی بر سیستم مالی، در حال پیشرفت مداوم هستند (ویدال، ۲۰۱۸).

موفقیت‌های اجرای توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی

تأثیر توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی بر سیستم مالی با این معیار اندازه‌گیری می‌شود که چگونه کشورهای موفق توانسته‌اند رهنمودهای گروه ویژه اقدام مالی را در مبارزه با پولشویی، تأمین مالی تروریسم و سایر جرایم مالی در حوزه‌های قضایی خود اجرا کنند (تری و لونا رولز، ۲۰۱۸). یک مطالعه توسط گاردنر (۲۰۰۷) نشان داد که گروه ویژه اقدام مالی در سطح جهانی عمدتاً به دلیل ساختار سازمانی، تأمین نقاط هماهنگی، انعطاف‌پذیری پاسخ و نظارت قوی بر انطباق در جنگ، مصمم بوده است. این تصمیم با موفقیت در طول سال همواره باعث افزایش اثربخشی فراملی و افزایش انطباق دولت شده است.

موفقیت گروه ویژه اقدام مالی در روند پیاده‌سازی، تأمین نقاط هماهنگی است که به دولت‌ها کمک کرده است تا از طریق توصیه‌های صریح و روشن خود، قانون و اقدامات اجرایی را هماهنگ کنند. گروه ویژه اقدام مالی همچنین از طریق توصیه‌های به روز شده و تمرینات نوع‌شناسی، انعطاف‌پذیری را در پاسخ به

تهدیدهای جدید با موفقیت فراهم کرده است.

اقدام موفقیت‌آمیز دیگر توسط گروه ویژه اقدام مالی، روند ارزیابی متقابل آن است که منجر به افزایش اعتبار تعهد یک کشور از طریق افزایش فشار همتایان بر اعضای غیرقابل انعطاف و روند کشورها و حوزه‌های غیرهمکار برای غیرعضوها شده است.

به طور کلی، گروه ویژه اقدام مالی نقش تعیین‌کننده‌ای در توسعه فضای تجاری داشته است تا جایی که جریان اصلی و عقلانیت بهتری توسط آن به فضای مالی بین‌المللی وارد می‌شود. این اقدام در این واقعیت مشهود است که بسیاری از کشورها از طریق پاسخ به رهنمودهای گروه ویژه اقدام مالی، در حال تقویت، تغییر یا ایجاد ابتکارات نظارتی هستند. روند نظارت بر اجرای ابزارهای مالی فراملی از طریق پذیرش سیستم ارزیابی متقابل گروه ویژه اقدام مالی به طرز چشمگیری افزایش یافته است. برای هر یک از اعضای گروه ویژه اقدام مالی، نظارت بر ارزیابی همکار یک تمرین مداوم است. همچنین، نه نهاد منطقه‌ای به سبک گروه ویژه اقدام مالی، استانداردهای گروه ویژه اقدام مالی را تأیید کرده و روش‌های استاندارد را در انجام ارزیابی متقابل برای تشخیص انطباق اعضا به کار گرفته‌اند. استانداردهای تدوین شده توسط گروه ویژه اقدام مالی به دلیل پوشش گسترده فعلی گروه ویژه اقدام مالی و شبکه جهانی نهادهای منطقه‌ای به سبک گروه ویژه اقدام مالی، در زمینه مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم به یک شناخت جهانی حسادت برانگیز دست یافته‌اند (گروه ویژه اقدام مالی، ۲۰۱۸).

جدا از فرآیند ارزیابی متقابل، قرار دادن حوزه‌های قضایی تسلیم ناپذیر در لیست سیاه به عنوان یک استراتژی بازدارنده، ابزار دیگری است که گروه ویژه اقدام مالی به طور موثر به کار گرفته است (مورس، ۲۰۱۹؛ استسنس، ۲۰۰۱). ثابت شده است که استراتژی لیست سیاه روشی کارآمد در تقویت سیستم‌های مالی است. این استراتژی حدود ۸۰٪ از حوزه‌های قضایی را که به دلیل داشتن سیستم‌های ضعیف مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم در لیست سیاه قرار گرفته اند، مجبور به انجام اصلاحات لازم می‌کند که سیستم‌های مالی آنها را تقویت کرده و در نهایت منجر به حذف آنها از لیست سیاه می‌شود. کارایی این روش را می‌توان با این نکته تقویت کرد که برخی از اعضای غیرگروه ویژه اقدام مالی، رهنمودهای گروه ویژه اقدام مالی را بکار گرفته و قبل از اجرای استراتژی لیست سیاه توسط گروه ویژه اقدام مالی اطمینان از انطباق در حوزه‌های قضاییشان را دارند.

علاوه بر این، گروه ویژه اقدام مالی به موفقیت‌های استراتژی اجباری برای آرامش بخشیدن اکتفا نکرد. گروه ویژه اقدام مالی اقدامات عملی دیگری را نیز برای تقویت مشروعیت فرآیندهای خود انجام داد تا با توجه بیشتر به تخصص و مشارکت، از انطباق بهتر آن اطمینان حاصل کند (کرور و هولس، ۲۰۱۱). این مراحل منجر به انطباق بسیار رضایت بخش از حوزه‌های قضایی زیادی می‌شود، همانطور که توسط رتبه بندی ارزیابی تلفیقی در ارزیابی متقابل نشان داده شده است (گروه ویژه اقدام مالی، ۲۰۱۹a).

چالش‌های اجرای توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی

علیرغم مقاومت، مدل‌های گروه ویژه اقدام مالی در تغییر در سطح کشور با مشکل روبرو شده اند. گروه ویژه اقدام مالی، بعنوان نهاد پیشرو و بدون حقوق سخت، برخی از حوزه‌های قضایی را با رعایت رهنمودها متعادل می‌کند تا آنها را در چارچوب‌های نظارتی محلی حوزه‌های قضایی خود جای دهند (سانتورا، ۲۰۱۹). رهنمودهای متعادل شده، جهانی بودن و استاندارد بودن توصیه‌ها را تضعیف می‌کنند. آنها در پایان با تقلیل مواجه می‌شوند در حالی که با تعادل جغرافیایی و کارایی سازمانی هر حوزه قضایی سنجدیده می‌شوند. به عنوان مثال، نقش خیریه در کشورهای در حال توسعه به چالشی مشترک برای تصویب دقیق رهنمودهای گروه ویژه اقدام مالی به ویژه در برخی از کشورها تبدیل شده است. این کشورهای در حال توسعه پیشرفت‌های مثبتی را در رسیدگی به الزامات مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم و ارزیابی سطح انطباق خود از طریق سیستم دقیق ارزیابی متقابل نشان داده اند. با این وجود، به دلیل پیچیدگی‌های توصیه‌های ۹+۴۰ گروه ویژه اقدام مالی، سطح عمومی انطباق کاملاً دلگرم کننده نیست. چالشی که کشورهای در حال توسعه در زمینه مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم با آن روبرو هستند، اولویت بندی این توصیه ها، در میان سایر نیازهای مبرم ملی همراه با ظرفیت کلی محدود است. مسلماً، اجرای استانداردهای گروه ویژه اقدام مالی، صرف نظر از سطح توسعه اقتصادی، همه کشورها را به چالش کشید. با این وجود، گزارش‌های نهادهای منطقه ای به سبک گروه ویژه اقدام مالی و بانک جهانی نشان می‌دهد که کشورهای در حال توسعه از

نظر توانایی اجرای استانداردهای مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم دارای نقص جدی هستند. دلیل این امر این است که اجرای رهنمودهای مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم غالباً برای همان منابع کمیاب با سایر مناطق دارای اولویت که تأثیر فوری بر معیشت شهروندان دارند، رقابت می‌کند.

بعلاوه، ضعف در نهادهای حقوقی چالش دیگری برای اجرای توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی است. در بعضی از کشورها ثابت شده است که چارچوب قانونی و نهادی ضعیف است و بنابراین منابع فنی لازم برای رهبری اجرای استانداردهای مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم در بخشهای مالیشان را ندارد. در واقع، کمبودها در ویژگی‌های ساختاری محیط تنظیم مقررات مالی کشورهای در حال توسعه چالشی جدی برای اجرای موثر استانداردهای گروه ویژه اقدام مالی است.

نه تنها این، بلکه بر چالش‌های عملیاتی هنگام اجرای رهنمودهای گروه ویژه اقدام مالی در بسیاری از کشورها نمی‌توان بیش از حد تأکید کرد. به عنوان مثال، قابلیت فناوری اطلاعات سیستم مالی و اثربخشی رویه‌های نگهداری سوابق می‌تواند به طور قابل توجهی اثربخشی و هماهنگی به موقع بین نهادهای اجرای قانون و کانال‌های اشتراک اطلاعات را مختل کند.

سرانجام، خواسته‌های روش ارزیابی در بسیاری از کشورها همچنان یک چالش است. بررسی ادبیات ما نشان داد که اگرچه انطباق فنی با استاندارد بهبود یافته است، اما اجرای موثر چارچوب مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم هنوز در هاله ای از ابهام و در برخی از

حوزه‌های قضایی یک چالش است. از این منظر، صندوق بین‌المللی پول (۲۰۱۹) اظهار داشت: "بسیاری از کشورها با ارزیابی خطرات خاص پولشویی/تامین مالی تروریسم و اجرای یک رویکرد مبتنی بر ریسک مناسب دست و پنجه نرم می‌کنند. این چالش تا حدی به دلیل نیاز به شناسایی، ارزیابی و درک خطرات پولشویی/تامین مالی تروریسم و انجام آن است." در مجموع، علیرغم بهبود ارزیابی از نظر کیفیت و سازگاری، به ویژه در زمینه ارزیابی اثربخشی روش‌های مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم هنوز یک مانع ایجاد می‌کند.

یافته‌ها و بحث‌ها

با مرور گسترده ما در مورد مطالب مربوطه، متوجه شدیم که گروه ویژه اقدام مالی در اصطلاح حقوقی قوانین سختی ندارد اما در عوض به عنوان نهادی مملو از حقوق نرم بدون قدرت اجباری برای اجرای کامل آن شناخته شده است. در نتیجه، گروه ویژه اقدام مالی قدرت منسجم مستقیم در پیگرد قانونی و مجازات مرتکبان طبق قوانین بین

المللی مرسوم را ندارد (اگن برگر، ۲۰۱۸). بنابراین، توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی براساس انطباق آنها با چارچوب‌های قانونی و نظارتی مالی ملی در مبارزه با پولشویی و فعالیت‌های تروریستی بهتر تلاش می‌کنند. علیرغم موافقت داوطلبانه آشکار کشورها با این توصیه‌ها، حوزه‌های قضایی طی سالهای گذشته توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی را با نهایت جدیت پذیرفته‌اند. حمایت بی‌نظیر گروه ویژه اقدام مالی در میان نهادهای مهم مالی جهانی مانند صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی، پذیرش گسترده توصیه‌های آن را از نظر جهانی توضیح می‌دهد.

در برجسته سازی موفقیت‌های اجرای توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی در کشورها، به چند نکته پی بردیم. اینها شامل هماهنگی قانون و اقدامات اجرایی از طریق تهیه نقاط هماهنگی، انعطاف پذیری در پاسخ به تهدیدهای جدید، اتخاذ فرآیند ارزیابی متقابل است که باعث افزایش فشار همتایان بر اعضای غیرمتعهد و سایر افراد، افزایش فضای

مالی بین‌المللی و تقویت مشروعیت فرآیندهای گروه ویژه اقدام مالی می‌شود. در بررسی چالش‌های حوزه‌های قضایی در اجرای اقدامات مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم، متوجه شدیم که تمرکز بر وضعیت حقوقی ابزارهای حقوقی نرم در مواجهه با فرآیندهای قانونی، اقدامات گروه ویژه اقدام مالی را به نوعی ناقص می‌کند. در هماهنگی داخلی، محدودیت ظرفیت، منابع عملیاتی ناکافی و روش ارزیابی، به ویژه در مورد اثربخشی اقدامات مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم، مشکلاتی وجود دارد.

یافته‌های ما همچنین نشان می‌دهد که اقدامات جهانی مبارزه با پولشویی/مقابله با تأمین مالی تروریسم وقتی با چارچوب قانونی و نظارتی حوزه قضایی در سیستم مالی مغایرت داشته باشد، اغلب بی‌اثر هستند. بنابراین گروه ویژه اقدام مالی از یک همکاری در پاسخ به محدودیت‌های ایجاد شده توسط نهادهای اجرای قانون ملی فردی استفاده می‌کنند. در واقع، به نظر می‌رسد که رویکرد گروه ویژه اقدام مالی بدون قدردانی کامل از اختلافات در زمینه فرهنگی که پولشویی/تامین مالی تروریسم در آن رشد می‌کند، یک طرفه باشد.

نتیجه

پولشویی و سایر جرایم مالی مانند تأمین مالی تروریسم، یکپارچگی سیستم مالی جهانی را تضعیف می‌کند و باعث اختلال در نظم اقتصادی جهانی می‌شود. برای مقابله با این سرطان مرزی و بازگرداندن عقلانیت در سیستم مالی بین‌المللی، گروه ویژه اقدام مالی حدود ۳۰ سال پیش برای پیشگامی در مبارزه تأسیس شد. به دلیل اهمیت این نبرد، دو مورد از برجسته ترین سازمان‌های مالی

Language of Thought, Routledge.

- 4-De Vido, S. (2018), "Soft organizations, hard powers: the FATF and the FSB as standard-setting bodies", *Global Jurist*, Vol. 19 No. 2.
- 5-Desai, S. (2012), "Implementation of anti-money laundering standards in Asia", *Asia Focus*, November.
- 6-Dion-Schwarz, C. Manheim, D. and Johnston, P.B. (2019), "Terrorist use of cryptocurrencies".
- 7-Dostov, V. Shust, P. Leonova, A. and Krivoruchko, S. (2019), "'Soft law' and innovations: an empirical analysis of ICO-related statements", *Digital Policy, Regulation, and Governance*.
- 8-Dzombo, G.K. (2018), "Branchless banking and financial performance of commercial banks in Kenya".
- 9-FATF (1996a), *International Anti-money Laundering Recommendations*, Organization for Economic Cooperation and Development Paris.
- 10-FATF (1996b), *Financial Action Task Force Report on Money Laundering Typologies—V11: Organization for Economic Cooperation and Development*, Paris.
- 11-FATF (2018), *Anti-money Laundering and Counter-terrorist Financing Measures: United Kingdom—Mutual Evaluation Report*, Organization for Economic Cooperation and Development Paris.

نانکپان موسی نانیون: گروه مالیه عمومی، دانشگاه مالی و اقتصادی دونگبی، دالیان، چین
علیرضا نصیری: دانشکده تجارت، دانشگاه مالی و اقتصادی دونگبی، دالیان، چین
مرضیه ارشادی

است اقدامات گروه ویژه اقدام مالی را پشت سر بگذارد، فقط یک سراب است. دلیل این امر آن است که توصیه‌های گروه ویژه اقدام مالی به طور یکسان مرتباً به روز می‌شوند تا همگام با روند فعلی باشند و تهدیدهای جدید را در سیستم مالی بین‌المللی شناسایی و ردیابی کنند. راه پیش رو این است که اثرات جرایم مالی مانند پولشویی، تأمین مالی تروریسم، گسترش سلاح‌ها، خطر مواد مخدر و سایر موارد نوین از بخش مالی و مرزهای ملی فراتر رفته است. بنابراین، سایر سازمان‌ها و نهادهای بین‌المللی باید از مثال‌های صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی تقلید کنند و در مبارزه با این جنایات از گروه ویژه اقدام مالی پشتیبانی کنند. ■

منابع:

- 1- Atli, D. (2017), "Cybercrimes via virtual currencies in international business", *Cybersecurity Breaches and Issues Surrounding Online Threat Protection*, IGI Global, pp. 121-143.
- 2-Bar-Haim, R., Krieger, D., Toledo-Ronen, O., Edelstein, L., Bilu, Y., Halfon, A. and Slonim, N. (2019), "From surrogacy to adoption, from bitcoin to cryptocurrency: debate topic expansion", in *Proceedings of the 57th Annual Meeting of the Association for Computational Linguistics*, pp. 977-990, available at: www.aclweb.org/anthology/P19-1094.pdf
- 3- Borlini, L. and Montanaro, F. (2016), "The evolution of the EU law against criminal finance: the hardening of FATF standard within the EU", *Georgetown Journal of International Law*, Vol. 48, p. 1009.
- 4-Cormack, A. (2013), *Definitions: Implications for Syntax, Semantics, and the*

بین‌المللی - صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی پشتیبانی کامل خود را از اجرای اقدامات بکار گرفته توسط گروه ویژه اقدام مالی ابراز کرده‌اند. از زمان شکل‌گیری، گروه ویژه اقدام مالی نقش بسزایی در وادار کردن کشورهای دیگر به پایبندی توصیه‌های خود و مطابقت با استانداردهایشان در مبارزه با جرایم مالی داشته است. اگرچه گروه ویژه اقدام مالی از حقوق نرم استفاده می‌کند، اما قدرت غیرمستقیم برای ایفای نقش منسجم و اجباری در اجرای توصیه‌های خود جمع کرده است. بنابراین، بدون قدرت واضح و رسمی طبق قوانین بین‌المللی، استراتژی‌های گروه ویژه اقدام مالی، به ویژه روند ارزیابی متقابل و روند لیست سیاه، شاهد موفقیت‌های چشمگیری بوده‌اند. صرف نظر از چالش اجرا، گروه ویژه اقدام مالی، خود را با اعتبار متمایز کرده است که دارای انرژی کافی و توان لازم برای غلبه بر چالش‌ها و مبارزه با جرم جهانی پولشویی، تأمین مالی تروریسم و تجارت مواد مخدر با اجرای توصیه خود برای ایجاد اطمینان در سیستم مالی جهانی است. برخی از چالش‌های مشاهده شده برای از بین بردن این موارد به شرح زیر است: موانع موجود در هماهنگی داخلی کشورها، محدودیت‌های ظرفیت کشورها، منابع عملیاتی ناکافی و پیچیدگی‌های ارزیابی. همچنین، گروه ویژه اقدام مالی نشان داده است که از طریق توصیه‌های به روز شده منظم و تمرینات نوع‌شناسی، انعطاف‌پذیری در پاسخ به تهدیدهای جدید را دارد.

در این مقاله نتیجه‌گیری می‌شود، ترس از اینکه پیچیدگی گروه‌های جرایم مالی جهانی به دلیل پیشرفت فناوری و ماهیت در حال پیشرفت فعالیت‌های آنها ممکن